

حضرت آيت الله خامنه اي رهبر معظم انقلاب اسلامي سياستهاي كلي نظام را در بخشهاي امنيت اقتصادي، انرژي، منابع آب، بخش معدن، منابع طبيعي و حمل و نقل به رؤساي قواي سه گانه ابلاغ کردند. متن ابلاغيه ايشان به اين شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون اساسي جمهوري اسلامي ايران ترجمان خواسته ها و آرمانهاي ملت ايران و نشان دهنده ي جهت و مسير حرکت مردم و چارچوب كلي براي تدوين قوانين و سياستهاي كلي نظام است. يکي از ويژگيهاي ممتاز قانون اساسي، قدرت انعطاف و انطباق با شرايط و تحولات است و براي خروج از معضلات و تنگناها و استفاده ي بيشتر از نظرات افراد خبره و صاحب نظران راه حلهاي عملي ارائه نموده است. اينک در مرحله ي جديد از تعيين سياستهاي كلي نظام و در پي دريافت مشورتهاي مجمع تشخيص مصلحت نظام مطابق بند يکم اصل 110 قانون اساسي اولين مجموعه از سياستهاي كلي و بلندمدت جمهوري اسلامي در موضوعاتي که در نظر آن مجمع از اولويت بيشتري برخوردار بوده است (امنيت اقتصادي - انرژي - منابع آب - بخش معدن - منابع طبيعي - بخش حمل و نقل) تعيين و به قواي سه گانه ي کشور ابلاغ مي گردد. در پايان ضمن يادآوري دو نکته بر خود لازم مي دانم از زحمات رئيس و اعضاي محترم مجمع تشخيص مصلحت نظام و دبیرخانه و کليه ي مسؤولان و افراد صاحب نظر که در فراهم آمدن چنين مجموعه اي نقش داشته اند، سپاسگزاري کنم.

1 - اينجانب با توجه به اصل 110 قانون اساسي نظارت بر حسن اجراي سياستهاي ابلاغي را بر عهده ي مجمع تشخيص مصلحت نظام نهاده ام و آن مجمع موظف است با ساز و کار مصوب، گزارش نظارت خود را به اينجانب ارائه کند.

2 - سياستهاي ابلاغي در چارچوب اصول قانون اساسي نافذ است و تخطي از اين قانون در اجراي سياستهاي كلي پذيرفته نيست. مزيد توفيقات همگان را از خداوند متعال خواستارم.

سيد علي خامنه اي

سياستهاي كلي امنيت اقتصادي

- 1 - حمايت از ايجاد ارزش افزوده و سرمايه گذاري و کارآفريني از راههاي قانوني و مشروع.
- 2 - هدف از امنيت سرمايه گذاري، ايجاد رفاه عمومي و رونق اقتصادي و زمينه سازي براي عدالت اقتصادي و از بين بردن فقر در کشور است. وضع قوانين و مقررات مربوط به ماليات و ديگر اموري که به آن هدف کمک مي کند، وظيفه ي الزامي دولت و مجلس است.
- 3 - قوانين و سياستهاي اجرايي و مقررات بايد داراي سازگاري و ثبات و شفافيت و هماهنگي باشند.
- 4 - نظارت و رسيدگي و قضاوت در مورد جرايم و مسائل اقتصادي بايد دقيق و روشن و تخصصي باشد.
- 5 - شرايط فعاليت اقتصادي (دسترسي به اطلاعات، مشارکت آزادانه ي اشخاص در فعاليتهاي اقتصادي و برخورداري از امتيازات قانوني) براي بخشهاي دولتي، تعاوني و خصوصي، در شرايط عادي بايد يکسان و عادلانه باشد.

سياستهاي كلي انرژي

الف - سياستهاي كلي نفت و گاز

- 1 - اتخاذ تدابير و راهکارهاي مناسب براي گسترش اکتشاف نفت و گاز و شناخت کامل منابع کشور
- 2 - افزايش ظرفيت توليد صنايع شده ي نفت متناسب با ذخاير موجود و برخورداري کشور از افزايش قدرت

اقتصادی و امنیتی و سیاسی.

- 3 - افزایش ظرفیت تولید گاز، متناسب با حجم ذخایر کشور به منظور تأمین مصرف داخلی و حداکثر جایگزینی با فرآورده‌های نفتی.
 - 4 - گسترش تحقیقات بنیادی و توسعه‌ای و تربیت نیروی انسانی و تلاش برای ایجاد مرکز جذب و صدور دانش و خدمات فنی - مهندسی انرژی در سطح بین‌الملل و ارتقاء فن‌آوری در زمینه‌های منابع و صنایع نفت و گاز و پتروشیمی.
 - 5 - تلاش لازم و ایجاد سازماندهی قانونمند برای جذب منابع مالی مورد نیاز (داخلی و خارجی) در امر نفت و گاز در بخش‌های مجاز قانونی.
 - 6 - بهره برداری از موقعیت منطقه‌ای و جغرافیایی کشور برای خرید و فروش و فرآوری و پالایش و معاوضه و انتقال نفت و گاز منطقه به بازارهای داخلی و جهانی.
 - 7 - بهینه‌سازی مصرف و کاهش شدت انرژی.
 - 8 - جایگزینی صادرات فرآورده‌های نفت و گاز و پتروشیمی به جای صدور نفت خام و گاز طبیعی.
- ب - سیاست‌های کلی سایر منابع انرژی
- 1 - ایجاد تنوع در منابع انرژی کشور و استفاده از آن با رعایت مسائل زیست محیطی و تلاش برای افزایش سهم انرژی‌های تجدیدپذیر با اولویت انرژی‌های آبی.
 - 2 - تلاش برای کسب فن‌آوری و دانش هسته‌ای و ایجاد نیروگاه‌های هسته‌ای به منظور تأمین سهمی از انرژی کشور و تربیت نیروهای متخصص.
 - 3 - گسترش فعالیتهای پژوهشی و تحقیقاتی در امور انرژی‌های گدخت هسته‌ای و مشارکت و همکاری علمی و تخصصی در این زمینه.
 - 4 - تلاش برای کسب فن‌آوری و دانش فنی انرژی‌های نو و ایجاد نیروگاه‌ها از قبیل با دی و خورشیدی و پیل‌های سوختی و زمین گرمایی در کشور.
- سیاست‌های کلی منابع آب
- 1 - ایجاد نظام جامع مدیریت در کل چرخه‌ی آب براساس اصول توسعه‌ی پایدار و آمایش سرزمین در حوضه‌های آبریز کشور.
 - 2 - ارتقاء بهره‌وری و توجه به ارزش اقتصادی و امنیتی و سیاسی آب در استحصال و عرضه و نگهداری و مصرف آن.
 - 3 - افزایش میزان استحصال آب و به حداقل رساندن ضایعات طبیعی و غیر طبیعی آب در کشور از هر طریق ممکن.
 - 4 - تدوین برنامه‌ی جامع به منظور رعایت تناسب در اجرای طرح‌های سد و آبخیزداری و آبخوان‌داری و شبکه‌های آبیاری و تجهیز و تسطیح اراضی، و حفظ کیفیت آب و مقابله با خشکسالی و پیشگیری از سیلاب و بازچرخانی و استفاده از آب‌های غیر متعارف و ارتقاء دانش و فنون و تقویت نقش مردم در استحصال و بهره برداری.
 - 5 - مهار آب‌هایی که از کشور خارج می‌شود و اولویت استفاده از منابع آب‌های مشترک.
- سیاست‌های کلی بخش معدن
- 1 - سیاست‌گذاری و اطلاع‌رسانی جامع و هماهنگ در علوم و فنون زمین.
 - 2 - تقویت خلاقیت و ابتکار و دستیابی به فن‌آوری‌های نوین و ارتقا سطح آموزش و تربیت نیروی انسانی و تعمیق پژوهش و گسترش زمین‌شناسی بنیادی، اقتصادی، مهندسی، محیطی و دریایی برای بهره برداری مناسب از ذخایر معدنی کشور.
 - 3 - ارتقاء سهم معدن و صنایع معدنی در تولید ناخالص ملی و اولویت دادن به تأمین مواد مورد نیاز صنایع داخلی کشور و صادرات مواد معدنی فرآوری شده و استفاده از موقعیت ویژه‌ی زمین‌شناسی ایران و گسترش همکاری‌های بین‌المللی (علمی، فنی، اقتصادی) جهت جذب و جلب دانش و منابع و امکانات داخلی و خارجی در زمینه‌ی

اکتشافات معدني و ايجاد واحدهاي فرآوري و تبديل مواد معدني به مواد واسطه و مصرفي.

4 - تعيين اولويتهاي مناطق داراي ظرفيت معدني و ايجاد زمينههاي مناسب براي رشد صنايع معدني و فلزي در بخش آلياژها و فلزات گرانبها و عناصر کيميايي و توليد مواد پيشرفته.

سياستهاي کلي منابع طبيعي

1 - ايجاد عزم ملي بر احيايي منابع طبيعي تجديدشونده و توسعه ي پوشش گياهي براي حفاظت و افزايش بهره وري مناسب و سرعت بخشيدن به روند توليد اين منابع و ارتقاء بخشيدن به فرهنگ عمومي و جلب مشارکت مردم در اين زمينه.

2 - شناسايي و حفاظت منابع آب و خاک و ذخاير ژنتيکي گياهي - جانوري و بالا بردن غناي حياتي خاکها و بهره برداري بهينه براساس استعداد منابع و حمايت مؤثر از سرمايه گذاري در آن.

3 - اصلاح نظام بهره برداري از منابع طبيعي و مهار عوامل ناپايداري اين منابع و تلاش براي حفظ و توسعه ي آن.

4 - گسترش تحقيقات کاربردي و فن آوريهاي زيست محيطي و ژنتيکي و اصلاح گونه هاي گياهي و حيواني متناسب با شرايط محيطي ايران و ايجاد پايگاههاي اطلاعاتي و تقويت آموزش و نظام اطلاع رساني.

سياستهاي کلي بخش حمل و نقل

1 - ايجاد نظام جامع حمل و نقل و تنظيم سهم هر يك از زير بخشهاي آن با اولويت دادن به حمل و نقل ريلي و با توجه به جهات زير:

- ملاحظات اقتصادي و دفاعي و امنيتي

- کاهش شدت مصرف انرژي

- کاهش آلودگي زيست محيطي

- افزايش ايمني

- برقراري تعادل و تناسب بين زير ساختها و ناوگان و تجهيزات ناوبري و تقاضا.

2 - افزايش بهره وري تا رسيدن به سطح عالي از طريق پيشرفت و بهبود روشهاي حمل و نقل و مديريت و منابع انساني و اطلاعات.

3 - توسعه و اصلاح شبکه ي حمل و نقل با توجه به نکات زير:

- نگرش شبکه اي به توسعه ي محورها

- آمايش سرزمين

- ملاحظات دفاعي - امنيتي

- سودآوري ملي

- موقعيت ترانزيتي کشور

- تقاضا

4 - فراهم کردن زمينه ي جذب سرمايه هاي داخلي و خارجي و جلب مشارکت مردم و گسترش پوشش بیمه در همه ي فعاليتهاي اين بخش.

5 - دستيابي به سهم بيشتري از بازار حمل و نقل بين المللي.